

Вестникът излиза единъ път въ седмицата.

Годишенъ абонаментъ 50 ЛЕВА ПРЕДПЛАТЕНИ

Желатени писма не се приемашъ

Ръкописитъ не се връща.

Единъ брой 1 левъ.

ПРОБУДА

Вестникъ за просвета, политика и стопанство.

ИЗДАВА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

Цѣни на обявленията:

За обявления по 1 лв. на квадратен сантиметър; годежни, свадбени и некролози по 30 лв., панаходи и благодарности по 20 лева. За други обявления и съобщения по споразумения.

Всичко що се отнася до вестника се изпраща до БОТЮ СТОЙНОВЪ гр. Свищовъ.

Редакцията честити на читателите си Новата 1932 година.

Д. БЪРОВЪ - АДВОКАТЪ
СВИЩОВЪ

Писалище срещу Окр. Съдъ

Д-ръ Цвѣтанъ Дяковъ - Адвокатъ
София, було ул. Левски
№ 11, втория етажъ, телефонъ
№ 5301; срещу общината.

ХРИСТО С. ХРИСТОВЪ

не приема посещения на именния си денъ — Коледа.

За праздниците и именници

ВАГОНА

съобщава на многобройните си клиенти, че пуска КОНЯКЪ МЕДИЦИКАЛЪ въ бутилки и разливно, ВСЪКАКВИ СЛАДКИ РАКИИ, ЕКСТРА БЪЛИ и ЧЕРВЕНИ ВИНА и ОТЛИЧЕНЪ ПЕЛИНЪ.

Винаги прѣсни и вкусни закуски на скра.

Специално за Коледа пресни КЪРВАВИЦИ.

Посещението ще Ви убеди.

ВАГОНА

ОБЯВЛЕНИЕ

Дава се подъ наемъ зеленчукова градина около 60 до 70 декара съ напояване, въ Свищовското землище, при съседи Брата Карзачеви, на около 4½ км. до града и единъ километър до село Царевецъ.

За споразумение: при Г-нъ ХРИСТО СТАТЕВЪ — Свищовъ.

ВНЕШНИТЕ

Най-добрая Коледенъ подаръкъ за всѣко домакинство е

Електрическа ютия, чайнинъ или котлонче

По случай Коледните празници специално низки цѣни при Д-во за освѣтление и електроснабдяване на гр. Свищовъ ул. „Пощенска“. Не пропускайте случая.

АМНИСТИЯТА.

Многошумниятъ и очакванъ законопроектъ за амнистията е вече внесенъ отъ правителството въ Народното Събрание и разискванията по него започнаха. Надѣваме се, че до Коледа законопроекта ще стане законъ и много лица, застъгаци се отъ амнистията ще могатъ за празници да бѫдатъ свободни.

Амнистията е дѣло на всеопрощение. Съ амнистията се заличава не само извѣршениетъ престъпления, но и всички послѣдици отъ наложеното наказание. Смѣта се, че амнистирания никога не е осаждданъ или че не е извѣршвалъ престъпление. Той веднага се пуша на свобода, ако е вече осдѣденъ, възстановяватъ му се правата или не се преслѣдава и не се сѫди, ако още не е сѫденъ.

Едно, само амнистията не може да заличи, това е факта на извѣреното дѣяніе. Така, амнистията не може да заличи

извѣреното убийство, или злоупотрѣблението, или предателство и пр. Фактитъ си оставатъ на лице.

Оня, който дава амнистия, понеже върши дѣло на всеопрощение не може да не държи смѣтка за фактитъ на престъпленията, които се опрощаватъ. Това е още повече вѣрно заради това, защото амнистията отъ друга страна е дѣло на омиротворение и поставяне въ забрава на престъпленията, които се амнистиратъ.

Има престъпления, които сѫ съ толкова тежки послѣдици или така силно биятъ на общественото съзнание, напр. нападението срѣчу Царя или избиванието на Севлиевските сѫдии, че не се забравята и вмѣсто омиротворение могатъ да се получатъ обратни резултати. Отъ друга страна сѫ безогледни амнистии не бива да се дава лошъ примѣръ за насиждане на несигурностъ въ обществото, като се създаде на-

дежди, че всѣки за извѣршениетъ отъ него престъпления може да чака за амнистия.

Въ това отношение ще остане класически въ нашата млада политическа история спора между Г-нъ Малиновъ и покойниятъ Мих. Такевъ относно амнистията дадена на 1919 г. за Радомирските бунтари.

Покойниятъ Такевъ енергично се противопостави срѣщу амнистията на инициаторите и водителите — водимъ отъ горѣкъзнатъ съображения. Той говореше за лошия примѣръ, който се дава за грядущето поколение и за нарушение на обществената сигурностъ. И като че ли тия опасения се оправдаха: радомирския бунтъ бледнѣше предъ бунтовете, които настъпиха слѣдъ него у насъ.

По тѣзи съображения още амнистията се дава за отдални само родове престъпления извѣршени въ дадена епоха създадена поради изключителни политически обстоятелства.

Ето защо амнистията не може да се дава за отдални лица или за най-вулгарни престъпления.

Представения отъ правителството законопроектъ не се отклонява съществено отъ горните сѫждения.

За всѣки случай все пакъ той съдѣржа постановления, които се отнасятъ до задоволяване на най-тѣсни партийни смѣтки.

Така напр. амнистиратъ се всички министри, които до 1923 година сѫ извѣршили престъпления не за лична користъ, а да създадътъ облага на другого. Това е престъпление по чл. 431 отъ Нак. Законъ споредъ който се наказва всѣки чиновникъ, който наруши службата си за да създаде облага на другого. Това е едно вулгарно престъпление. На това престъпление бѣше осдѣнъ отъ гражданските сѫдииша у насъ, които сѫдятъ всички чиновници, бивши Министъръ Турлаковъ. Ако единъ Министъръ може да се амнистира за такова престъпление, който съ дѣяніето си е станалъ причина да се обогати нѣкой неговъ близъкъ съ милиони, защо да не се амнистира нѣкой бѣденъ секр.-бирникъ или писаръ, който съ дѣяніето си е станалъ причина да се обогати нѣкой неговъ близъкъ съ стотина лева? Кому е нуженъ

единъ Министъръ, който върши подобни престъпления? Това постановление застѣга само опредѣлени лица, като партизани и то не може да донесе нито забрана, нито омиротворение. Въ душата на всѣки честенъ гражданинъ това постановление ще създаде спрavedливо негодование.

Закона за амнистията съдѣржа и друго скандално постановление. Това е самоамнистирането на сегашния Министъръ Гичевъ.

М-ръ Гичевъ е обвиненъ, че е съставялъ фалшиви удостовѣрения за пѫтуване по Бълг. Държ. Желѣзници по поводъ на единъ земедѣлъски конгресъ. За това той е даденъ подъ сѫдъ отъ прокурора при Соф. Окр. Съдъ. Това дѣяніе, което уврежда интересите на Държавата е срамно, то не може да се амнистира.

Въ останалите постановления законопроекта застѣга извѣршениетъ престъпления по поводъ септемврийските, юнските, Кюстендилските, Неврокопските и др. събития, които по-вече или по-малко иматъ политически характеръ.

Дѣяніята по тѣзи събития биваха последователно амнистирани съ предшествуващите Закони за амнистии и този законъ иде да деликатизира сътия събития.

Въ тази му форма и съдѣржание, съ изключение на горните бѣлѣжки законопроектъ не може да не получи одобрение. Нѣщо повече, ако случайно има пропустнати дѣянія въ реда на казаните по горѣ бележки тѣ трѣба да се вмѣстятъ въ закона.

За забѣлѣзване е обаче, че разискванията въ камаратата ставатъ при силно възбуджение поради исканието на нѣкой на пълна и безусловна амнистия. Интересно е, че тия искания идатъ отъ Парламентарното большинство и сѫдъ на същите правителственни проекти.

Всичкия споръ и недоразумѣніе се сѫстои въ това, че партизаните отъ Земедѣлъския съюзъ искатъ амнистия на четирима свои партизани, които и сега сѫ въ чужбина, а именно: Н. Атанасовъ, Обовъ, Хр. Стояновъ и К. Тодоровъ, а комунистите искатъ амнистията на други свои партизани забѣгнали въ Русия.

Правителството въ своя

